

กลุ่มตรวจสอบภายใน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
เอกสารเผยแพร่และแนะนำงานตรวจสอบภายใน
ฉบับที่ ๓ / ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

“เอกสารเผยแพร่และแนะนำงานตรวจสอบภายใน” จัดทำขึ้น
เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร บทความเชิง
วิชาการของกลุ่มตรวจสอบภายใน หากท่านมีข้อติชมหรือ
ต้องการแสดงความคิดเห็นหรือปัญหาเกี่ยวกับงานตรวจสอบ
ภายใน

โปรดติดต่อโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๕ ๑๘๓๐

เว็บไซต์กลุ่มตรวจสอบภายใน

Facebook ผ่านหน้าหลักของเว็บไซต์กลุ่มตรวจสอบภายใน

หรือ www.facebook.com/DSD.Internalaudit

ในฉบับ ~~๒~~ บทความแนะนำการปฏิบัติงาน เรื่อง ~~๒~~

สาระน่ารู้ : การบริหารพัสดุ

~~๒~~ บทความเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างธรรมา
ภิบาลป้องกันและลดความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบ ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความ
รับผิดทางแพ่ง

ประเภทสำนวน : ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ เรื่อง
เทศบาลใช้จ่ายเงินในการฝึกอบรมโครงการหมู่บ้านไม่เป็นไป
ตามระเบียบ

สาระน่ารู้ : การบริหารพัสดุ

📖 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อ
จัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐
ข้อ ๒๑๓ และข้อ ๒๑๔

📖 สรุปหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้อง
กับการตรวจสอบและการจำหน่ายพัสดุประจำปี

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและ
การบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

หมวด ๙

การบริหารพัสดุ

ส่วนที่ ๓ การบำรุงรักษา การตรวจสอบ

การตรวจสอบพัสดุประจำปี

ข้อ ๒๑๓ ภายในเดือนสุดท้ายก่อนสิ้นปีงบประมาณของทุกปี
ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือหัวหน้าหน่วยพัสดุตามข้อ ๒๐๕
แต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบพัสดุซึ่งมิใช่เป็นเจ้าหน้าที่
ตามความจำเป็น เพื่อตรวจสอบการรับจ่ายพัสดุในงวด ๑ ปี
ที่ผ่านมา และตรวจนับพัสดุประเภทที่คงเหลืออยู่เพียงวันสิ้น
งวดนั้น

ในการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้เริ่มดำเนินการตรวจสอบ
พัสดุในวันเปิดทำการวันแรกของปีงบประมาณเป็นต้นไป
ว่าการรับจ่ายถูกต้องหรือไม่ พัสดคงเหลือมีตัวอยู่ตรงตามบัญชี
หรือทะเบียนหรือไม่ มีพัสดุใดชำรุด เสื่อมคุณภาพ หรือสูญไป
เพราะเหตุใด หรือพัสดุใดไม่จำเป็นต้องใช้ในหน่วยงานของรัฐ
ต่อไป แล้วให้เสนอรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าวต่อผู้แต่งตั้ง
ภายใน ๓๐ วันทำการ นับแต่วันเริ่มดำเนินการตรวจสอบพัสดุนั้น

เมื่อผู้แต่งตั้งได้รับรายงานจากผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบ
พัสดุแล้ว ให้เสนอหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ๑ ชุด และส่งสำเนา
รายงานไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ๑ ชุด พร้อมทั้งส่ง
สำเนารายงานไปยังหน่วยงานต้นสังกัด (ถ้ามี) ๑ ชุด ด้วย

ข้อ ๒๑๔ เมื่อผู้แต่งตั้งได้รับรายงานจากผู้รับผิดชอบใน
การตรวจสอบพัสดุตามข้อ ๒๑๓ และปรากฏว่ามีพัสดุชำรุด
เสื่อมสภาพ หรือสูญไป หรือไม่จำเป็นต้องใช้ในหน่วยงานของรัฐ
ต่อไปก็ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงขึ้นคณะหนึ่ง
โดยให้นำความในข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่
กรณีให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า เป็นการเสื่อมสภาพเนื่องมาจาก
การใช้งานตามปกติหรือสูญไปตามธรรมชาติให้หัวหน้าหน่วยงาน
ของรัฐพิจารณาสั่งการให้ดำเนินการจำหน่ายต่อไปได้

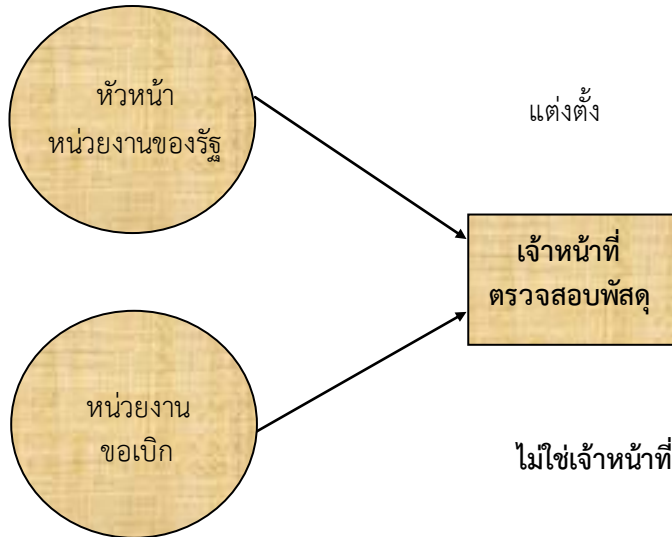
ถ้าผลการพิจารณาปรากฏว่า จะต้องหาตัวผู้รับผิดชอบให้
หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบ
ที่เกี่ยวข้องของทางราชการหรือของหน่วยงานของรัฐนั้นต่อไป

การตรวจสอบพัสดุประจำปีและจำหน่ายพัสดุ

ข้อ ๒๑๓

ก่อนสิ้นปีงบประมาณของทุกปี

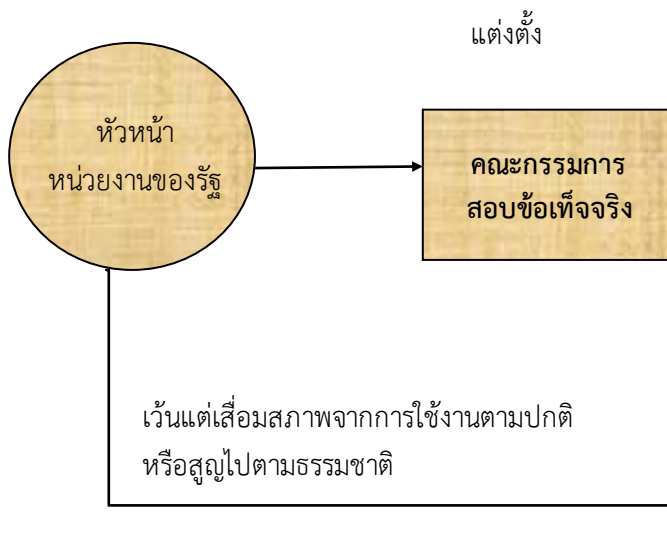

- ตรวจสอบการรับ-จ่ายพัสดุในรอบปีงบประมาณที่ผ่านมา
- ตรวจสอบพัสดुकงเหลือ ณ วันสิ้นงวด
- สภาพของพัสดุชำรุด เสื่อมสภาพ เพราะเหตุใด หมดความจำเป็นต้องใช้ราชการ
- ตรวจสอบให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วันทำการ
- ส่งรายงานให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

การตรวจสอบพัสดุประจำปีและจำหน่ายพัสดุ

ข้อ ๒๑๔

เมื่อมีพัสดุชำรุด เสื่อมสภาพ หรือสูญไปหรือไม่จำเป็นต้องใช้ราชการต่อไป

- ต้องมีผู้รับผิดชอบหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ถ้าต้องมีผู้รับผิดชอบให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ถ้าไม่ต้องมีผู้รับผิดชอบให้สั่งการจำหน่าย

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ และการจำหน่ายพัสดุประจำปี

๑. หน้าที่ของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือ ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ

๑.๑ แต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบพัสดุประจำปี ตามระเบียบ ข้อ ๒๑๓

๑.๒ พิจารณารายงานผลการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบพัสดุประจำปี

๑.๓ กรณีที่มีพัสดุชำรุดเสื่อมสภาพ และเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเป็นการเสื่อมสภาพ เนื่องจากการใช้งานตามปกติ หรือสูญหายไปตามธรรมชาติ ให้หัวหน้าของรัฐพิจารณาสั่งการให้ดำเนินการจำหน่ายต่อไปได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบหาข้อเท็จจริง

๑.๔ กรณีที่เห็นได้ชัดชัดเจนว่ามีพัสดุชำรุด เสื่อมสภาพ เนื่องมาจากการใช้งานตามปกติ หรือสูญหายไปตามธรรมชาติ หรือไม่จำเป็นต้องใช้ในราชการต่อไป หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการจำหน่ายต่อไป

๑.๕ แต่งตั้งกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง (ตามระเบียบ ข้อ ๒๑๔)

๑.๖ พิจารณารายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริง จากกรรมการ

- กรณีไม่ต้องหาตัวผู้รับผิดชอบทางแพ่ง สั่งการให้เจ้าหน้าที่พัสดุตรวจสอบสภาพพัสดุและเสนอวิธีการจำหน่าย แล้วพิจารณาอนุมัติให้จำหน่าย แจ้งให้กระทรวงการคลังและสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคทราบต่อไป

- กรณีต้องหาตัวผู้รับผิดชอบทางแพ่ง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาผู้รับผิดชอบทางแพ่ง

๒. หน้าที่ของเจ้าหน้าที่พัสดุ

๒.๑ จัดเตรียมรายการทะเบียนครุภัณฑ์ของหน่วยงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วน เพื่อการตรวจสอบของ คณะกรรมการตรวจสอบพัสดุประจำปี

๒.๒ อำนวยความสะดวกให้กับคณะกรรมการตรวจสอบพัสดุประจำปี ในการตรวจสอบพัสดุ

๒.๓ เสนอความเห็นเกี่ยวกับวิธีการจำหน่ายพัสดุ ชำรุด เสื่อมสภาพ เพื่อให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐพิจารณาสั่งการ

๒.๔ เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการจำหน่ายพัสดุ ชำรุด เสื่อมสภาพ ต่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ

๒.๕ ลงจ่ายพัสดุตามที่ได้รับการอนุมัติให้จำหน่ายออก จากบัญชีหรือทะเบียน

๒.๖ รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบพัสดุ ประจำปี รายงานให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินทราบ

๓. หน้าที่ของผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบพัสดุประจำปี

๓.๑ ตรวจสอบการรับจ่ายของพัสดุในงวด ๑ ปีที่ผ่านมา ว่า ถูกต้องหรือไม่

๓.๒ ตรวจสอบจำนวนวัสดุคงเหลือ ณ วันสิ้นงวด (๓๐ กันยายน) เฉพาะวัสดุที่ยังไม่เบิกไปใช้ว่าคงเหลือตามบัญชีวัสดุหรือไม่ (วัสดุที่ยังไม่ได้นำไปใช้)

๓.๓ ตรวจสอบจำนวนครุภัณฑ์ที่มีอยู่ทั้งในหน่วยงาน ณ วันสิ้นสุด (๓๐ กันยายน) ว่ามีครุภัณฑ์คงเหลือและมีความถูกต้องตามทะเบียนครุภัณฑ์ที่ได้บันทึกไว้หรือไม่ และตรวจสอบสภาพของครุภัณฑ์ที่มีอยู่ทั้งหมดในหน่วยงานว่า มีความชำรุด เสื่อมสภาพ หรือสูญไป เพราะเหตุใด หรือพัสดุใดไม่จำเป็นต้องใช้ในราชการ

๓.๔ จัดทำรายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปี ต่อผู้แต่งตั้ง ภายใน ๓๐ วันทำการ โดยนับตั้งแต่วันเริ่มดำเนินการตรวจสอบพัสดุ

๔. หน้าที่ของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง

๔.๑ ตรวจสอบสภาพพัสดุที่ชำรุด เสื่อมสภาพ สูญไปหรือไม่จำเป็นต้องใช้ในราชการตามที่ผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบพัสดุ เสนอหรือไม่

๔.๒ พิจารณาว่าพัสดุแต่ละรายการที่ชำรุด เสื่อมสภาพ หรือสูญไปนั้น เพราะสาเหตุใดและต้องมีผู้รับผิดชอบทางแพ่งหรือไม่ โดยสอบถามจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้พัสดุนั้น และจะต้องตรวจสอบหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เช่น การซ่อมแซม บำรุงรักษาพัสดุนั้น

- แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบพัสดุประจำปี “ภายในเดือนสุดท้ายก่อนสิ้นปีงบประมาณ”
- รายงานผลการตรวจสอบพัสดุประจำปี “ภายใน ๓๐ วันทำการ นับแต่วันเริ่มดำเนินการตรวจสอบพัสดุนั้น”
- กรณีมีพัสดุชำรุดเสื่อมสภาพ “ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงขึ้นคณะหนึ่ง”

บทความเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล
ป้องกันและลดความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่สรพ. ๗๒/๒๕๕๖

สำนวนเลขที่ ๘๐/๒๓๒/๒๕๕๔ (มีมติครั้งที่๑๕/๒๕๕๖วันพฤหัสบดีที่๒๑กุมภาพันธ์๒๕๕๖)

ประเภทสำนวน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ

เรื่อง เทศบาลใช้จ่ายเงินในการฝึกอบรมโครงการหมู่บ้านไม่เป็นไปตามระเบียบ

สรุปข้อเท็จจริง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคได้ตรวจสอบพบว่าเทศบาลใช้จ่ายเงินในการฝึกอบรมโครงการหมู่บ้านประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่เป็นไปตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง เป็นเหตุให้เทศบาลได้รับความเสียหาย

ความเห็นของพนักงานสอบสวน -

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เห็นว่า เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัด แต่มีได้ก่อให้เกิดความเสียหายอันจะถือเป็นการกระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดในทางละเมิด

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าเทศบาลได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ตามแผนงบประมาณอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับเงินอุดหนุนเพื่อสนับสนุนการบริการสาธารณะงบเงินอุดหนุนเงินอุดหนุนทั่วไป เงินอุดหนุนสำหรับพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกรณีเร่งด่วนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เทศบาลจึงได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้ในการจัดฝึกอบรมอาชีพให้แก่เกษตรกรในเขตเทศบาลเกี่ยวกับการทำเกษตรผสมผสาน และสาธิตวิธีการทำปอพลาสติกตามโครงการหมู่บ้านจำนวน ๑,๕๐๐ คน แบ่งเป็น ๒ รุ่น รุ่นละ ๗๕๐ คน ใช้สถานที่บริเวณโรงเรียน โดยรุ่นที่ ๑ จัดฝึกอบรมระหว่างวันที่ ๕ - ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ส่วนรุ่นที่ ๒ จัดฝึกอบรมระหว่างวันที่ ๘ - ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยมีรายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่ายของโครงการแบ่งออกเป็นค่าตอบแทนวิทยากรเป็นเงินจำนวน ๒๘๘,๐๐๐ บาท ค่าใช้สอย ได้แก่ ค่าจ้างเหมาประกอบอาหารกลางวัน ค่าจ้างเหมาประกอบอาหารว่างและเครื่องดื่ม ค่าพาหนะเกษตรกร ค่าจ้างเหมาเช่าเครื่องเสียงและค่าจ้างเหมาเช่าเก้าอี้ เป็นเงินจำนวน ๖๗๕,๐๐๐ บาท ค่าวัสดุฝึกอบรม ได้แก่ ค่าปากกาลูกกลิ้งค่าสมุดปกอ่อน ค่ากระดาษฟาง ค่าปากกาเคมี ค่ากระดาษถ่ายเอกสาร เป็นเงินจำนวน ๓๗,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งค่าใช้จ่ายทั้ง ๓ กรณีดังกล่าว นาย พ. นายกเทศมนตรีในขณะนั้นเป็นผู้อนุมัติโครงการ นาย ท. เจ้าพนักงานธุรการ ๖ รักษาการหัวหน้ากอง เป็นผู้ยืมเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากเทศบาลเพื่อนำไปใช้จ่ายตามโครงการ ซึ่งนาย พ. ได้ขอความร่วมมือจากนาย ว. ตำแหน่งเกษตรอำเภอในขณะนั้นให้ช่วยดำเนินการจัดฝึกอบรมให้ เนื่องจากเห็นว่าการฝึกอบรมดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเกษตร โดยมอบเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้นาย ว. เพื่อใช้ในการจัดฝึกอบรม หลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรมมีการส่งเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินครบถ้วนตามรายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่ายของโครงการ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้ตรวจสอบการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวของเทศบาลพบว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้ใช้สถานที่บริเวณโรงเรียน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนได้ให้ถ้อยคำว่ามีการใช้สถานที่ของโรงเรียนในการฝึกอบรมไม่เกิน ๓ วัน และมีผู้เข้าร่วมอบรมประมาณ ๕๐๐ - ๖๐๐ คน จากถ้อยคำของบุคคลดังกล่าวสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคเห็นว่า การจัดฝึกอบรมมีการใช้

สถานที่บริเวณโรงเรียนจริง แต่ใช้ระยะเวลาจัดฝึกอบรมเพียงไม่เกิน ๓ วัน และมีเกษตรกรเข้าร่วมการฝึกอบรมในแต่ละวันไม่เกินจำนวน ๗๕๐ คน แต่ได้มีการจัดทำเอกสารหลักฐานประกอบการจ่ายเงินโดยระบุว่ามีการจัดอบรม และมีการใช้จ่ายเงินจริงถูกต้องครบถ้วน เป็นไปตามรายละเอียดของโครงการ โดยมีรายละเอียดจากการตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน ดังนี้

๑. การใช้จ่ายเงินค่าตอบแทนวิทยากรจากถ้อยคำของคณะวิทยากรสรุปได้ว่าทุกคนได้ทำหน้าที่เป็นวิทยากรตามโครงการดังกล่าว จำนวน ๒ รุ่น ในวันที่ ๕ - ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ รวม ๖ วัน ตรงตามรายละเอียดแผนการฝึกอบรมของโครงการดังกล่าวที่โรงเรียน และได้รับเงินตามจำนวนที่ระบุในใบสำคัญรับเงิน และปรากฏตามหลักฐานการจ่ายเงินระบุว่า มีการจ่ายเงินค่าตอบแทนวิทยากรรวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๒๘๘,๐๐๐ บาท เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติได้มีการจัดฝึกอบรมจริงไม่เกินจำนวน ๓ วัน จึงถือว่ามีการจ่ายเงินค่าตอบแทนวิทยากรไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง ทำให้เกิดความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๔๔,๐๐๐ บาท

๒. การใช้จ่ายเงินสำหรับค่าใช้สอย ตามหลักฐานประกอบการจ่ายเงินระบุว่า ได้มีการจ่ายเงินเป็นค่าจ้างเหมาประกอบอาหารกลางวัน ค่าจ้างเหมาประกอบอาหารว่างและเครื่องดื่ม ค่าพาหนะเกษตรกร ค่าจ้างเหมาเช่าเครื่องเสียงและค่าจ้างเหมาเช่าเก้าอี้ เป็นเงินจำนวน ๖๗๕,๐๐๐ บาท ให้กับบุคคลที่ปรากฏรายชื่อเป็นผู้ขายและผู้รับจ้างถูกต้องครบถ้วนตามหลักฐานการจ่ายเงินทุกรายการ แต่จากการสอบยืนยันจากบุคคลที่ปรากฏรายชื่อเป็นผู้ขายและผู้รับจ้างตามหลักฐานประกอบการจ่ายเงินปรากฏ ดังนี้

๒.๑ บุคคลที่ปรากฏชื่อเป็นผู้รับจ้างประกอบอาหารกลางวัน จำนวน ๒ ราย จากทั้งหมด ๔ ราย ในวงเงินที่ตกลงจ้างเป็นเงินจำนวน ๕๒,๕๐๐ บาท และ ๖๐,๐๐๐ บาท และบุคคลที่ปรากฏชื่อเป็นผู้รับจ้างประกอบอาหารว่างและเครื่องดื่ม จำนวน ๒ ราย จากทั้งหมด ๔ ราย ในวงเงินที่ตกลงจ้างเป็นเงินจำนวน ๕๒,๕๐๐ บาท และ ๖๐,๐๐๐ บาท ทั้ง ๔ ราย ได้ให้ถ้อยคำสอดคล้องต้องกันว่าตนไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยไม่เคยเป็นผู้รับจ้างและไม่เคยได้รับเงินตามที่ระบุแต่อย่างใด ประกอบกับลายมือชื่อที่ปรากฏตามหลักฐานประกอบการจ่ายเงินก็ไม่ใช่ลายมือชื่อของตน และในจำนวน ๔ รายนี้มี ๑ ราย ให้ถ้อยคำว่าได้ลงลายมือชื่อในหลักฐานประกอบการจ่ายเงินจริง เนื่องจากมีบุคคลที่คุ้นเคยรู้จักได้นำหลักฐานมาให้ลงลายมือชื่อให้ โดยที่ตนเองก็ไม่ได้ทราบรายละเอียดข้อเท็จจริง และอีก ๑ รายให้ถ้อยคำว่า ตนไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดจ้างดังกล่าวเพียงแต่ตนเคยรับจ้างทำอาหารกล่องให้เทศบาลในวันที่เปิดอบรม จำนวน ๕๐ กล่อง เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติได้มีการจัดฝึกอบรมจริงไม่เกินจำนวน ๓ วัน จึงถือว่ามีการจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง ทำให้เกิดความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๒๒๕,๐๐๐ บาท

๒.๒ ตามรายละเอียดบัญชีรายชื่อเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการดังกล่าวที่ระบุว่า มีผู้เข้าฝึกอบรมวันละ ๗๕๐ คน ต่อรุ่นรวม ๒ รุ่น และตามหลักฐานการจ่ายเงินได้ระบุว่า มีการจ่ายเงินค่าพาหนะให้แก่เกษตรกรตามรายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน ๗๕๐ คน ต่อรุ่นรวม ๒ รุ่น จำนวน ๑,๕๐๐ คน คนละ ๑๒๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๑๘๐,๐๐๐ บาท เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติได้ว่า มีการจัดฝึกอบรมจริงไม่เกินจำนวน ๓ วัน จึงถือว่ามีการใช้จ่ายเงินเป็นค่าพาหนะไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง เป็นเงินจำนวน ๙๐,๐๐๐ บาท ประกอบกับเมื่อได้ข้อเท็จจริงว่ามีเกษตรกรเข้าร่วมการฝึกอบรมในแต่ละวันไม่เกินจำนวน ๗๕๐ คน และจากการสุ่มสอบยืนยันกับบุคคลผู้มีรายชื่อเป็นผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการและตามหลักฐานการจ่ายเงินระบุว่าได้รับเงินค่าพาหนะคนละ ๑๒๐ บาท ของราษฎรหมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๑๐ จำนวน ๘ คน และหมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๑๔ จำนวน ๔๓ คน รวม ๕๑ คน ปรากฏว่าบุคคลผู้มีรายชื่อจำนวน ๔๙ คน จากจำนวน ๕๑ คน ได้ให้ถ้อยคำว่า ตนเองและบุคคลที่ใกล้ชิด (สามีภรรยาบุตรหรือเครือญาติในครอบครัว) รวมทั้งสิ้น ๕๘ คน ไม่เคยได้เข้าร่วมฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าว ไม่เคยได้รับเงินตามจำนวนเงินที่ระบุในหลักฐานการจ่ายเงิน ลายมือชื่อที่ปรากฏในหลักฐานประกอบการจ่ายเงิน ไม่ใช่ลายมือชื่อของตน และหรือไม่เคยได้มอบหมายให้ผู้อื่นเข้ารับการฝึกอบรมแทนแต่อย่างใด มีความเสียหายในส่วนนี้อีกเป็นเงินจำนวน ๖,๙๖๐ บาท ถือว่าเกิดความเสียหายรวมเป็นเงินจำนวน ๙๖,๙๖๐ บาท

๒.๓ ตามหลักฐานประกอบการจ่ายเงินระบุว่า บุคคลที่ปรากฏชื่อเป็นผู้ให้เช่าเครื่องเสียงพร้อมอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ ได้ให้เช่าเครื่องเสียง จำนวน ๑๐ ชุด และเก้าอี้ จำนวน ๗๕๐ ตัว และได้รับเงินค่าเช่าเป็นเงินจำนวน ๔๕,๐๐๐

บาท แต่บุคคลที่ปรากฏชื่อเป็นแต่บุคคลที่ปรากฏชื่อเป็นผู้ให้เข้าได้ให้ถ้อยคำว่า ตนได้เป็นผู้ให้เข้าและได้รับเงินตามจำนวนดังกล่าวจริง โดยมีเครื่องเสียงให้เข้าเพียง จำนวน ๓ ชุด แก้วพลาสติก จำนวน ๖๐๐ ตัว และเวที ๒ เวที ถือว่ามีการตรวจรับงานไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง

๓. สำหรับค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อวัสดุฝึกอบรม ผู้ชายได้ให้ถ้อยคำว่า ผู้จัดอบรมได้มีการจัดซื้อวัสดุฝึกอบรม จำนวน ๕ รายการ เป็นเงินจำนวน ๓๗,๐๐๐ บาท จากทางร้านจริงและทางร้านได้ส่งมอบของและได้รับเงินในการจัดซื้อตามจำนวนที่ระบุจริง ประกอบกับคณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ให้ถ้อยคำยืนยันว่า ได้ทำการตรวจรับจริงเห็นว่ามีจำนวนถูกต้องครบถ้วนตามรายละเอียดที่จัดซื้อจากข้อเท็จจริงยังไม่ปรากฏว่ามีพยานหลักฐานหรือพยานบุคคลอื่นใดอีกที่ทำให้สามารถรับฟังข้อเท็จจริงเป็นอื่น จึงทำให้น่าเชื่อได้ว่าการจัดซื้อวัสดุฝึกอบรมตามรายละเอียดที่จัดซื้อ และมีการจ่ายเงินให้แก่ผู้ขายถูกต้องครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในหลักฐานการจ่ายเงิน

จากข้อเท็จจริงการใช้จ่ายเงินดังกล่าวข้างต้น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคจึงเห็นว่า การจัดฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าวมีการดำเนินการโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๗ และข้อ ๖๘ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๓๓ และข้อ ๓๖

ต่อมาผลการดำเนินคดีอาญาที่นาย ว. ถูกกล่าวหาในคดีขยอกทรัพย์และปลอมแปลงเอกสารและใช้เอกสารปลอม โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน หรือเพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง ปรากฏว่าพนักงานอัยการได้สั่งไม่ฟ้องนาย ว. โดยมีข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมโครงการหมู่บ้านดังนี้

๑) ประเด็นที่มีการกล่าวโทษว่ามีการฝึกอบรมเพียง ๑ รุ่น และการฝึกอบรมไม่เกิน ๓ วัน นั้นประเด็นดังกล่าวจากการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค มีพยานยืนยันว่ามีการฝึกอบรมไม่เกิน ๓ วัน แต่จากคำให้การของพยานในชั้นสอบสวนของพนักงานสอบสวนคือ นาย ส. ผู้อำนวยการโรงเรียน นาย จ. นาง ม. และนาง ธ. ซึ่งเป็นครูและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน ต่างให้การยืนยันว่าการฝึกอบรมโครงการดังกล่าว มีการฝึกอบรมที่โรงเรียนเป็นเวลา ๖ วันจริง โดยในการอบรมแบ่งเป็น ๒ รุ่น รุ่นละ ๓ วัน ส่วนเหตุที่นาย ส. เคยให้การกับเจ้าหน้าที่ตรวจเงินแผ่นดินว่ามีการใช้สถานที่อบรมประมาณ ๒ - ๓ วัน และมีผู้เข้าร่วมอบรมประมาณ ๕๐๐ - ๖๐๐ คน นั้น เนื่องจากหลงลืมและต่อมาได้สอบถามนาย จ. จึงทราบว่ามีการจัดอบรม จำนวน ๖ วันจริง ส่วนนาง ม. และนาง ธ. ที่เคยให้การไว้กับเจ้าหน้าที่ตรวจเงินแผ่นดินว่ามีการอบรมเพียง ๓ วัน นั้นหมายความว่ามีการอบรมรุ่นละ ๓ วัน รวมเป็น ๖ วัน จากพยานหลักฐานดังกล่าว และจากคำให้การของนาย ร. กับพวก ซึ่งมีรายชื่อเป็นวิทยากรก็ให้การยืนยันว่า ได้เป็นวิทยากรตามโครงการดังกล่าวระหว่างวันที่ ๕ - ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ จริง จากพยานหลักฐานดังกล่าว จึงรับฟังได้ว่ามีการฝึกอบรมโครงการดังกล่าวมีการฝึกอบรมจำนวน ๖ วัน โดยแบ่งเป็น ๒ รุ่น รุ่นละ ๓ วัน และสถานที่ฝึกอบรม คือ โรงเรียนตามที่กำหนดไว้ตามโครงการจริง

๒) กรณีเงินค่าตอบแทนวิทยากรซึ่งมีการจ่ายเงินไม่ถูกต้องจำนวน ๑๔๔,๐๐๐ บาท นั้น จากปากคำของนาย ก. นาย ร. นาย น. นาย ง. นาย ศ. นาย ช. นาย ถ. นาย ย. นาย อ. นาย ด. นาย ซ. นาย ฐ. นาย ฟ. นาย ฮ. นาย ฉ. นาง ญ. นาย ต. นาย ชม. และนาย ฒ. ต่างให้ปากคำยืนยันสอดคล้องกันว่าได้เป็นวิทยากรในโครงการ ระหว่างวันที่ ๕ - ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ และได้รับเงินค่าตอบแทนคนละ ๑๔,๔๐๐ บาท จริงและลายมือชื่อในใบสำคัญรับเงินเป็นลายมือชื่อของพยานแต่ละคนจริง จากพยานหลักฐานดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่าได้มีการจ่ายเงินค่าวิทยากรในโครงการดังกล่าว จำนวน ๒๐ คน ตามที่ปรากฏในใบสำคัญรับเงินจำนวน ๒๘๘,๐๐๐ บาทจริง

๓) กรณีเงินค่าใช้จ่ายได้แก่ ค่าจ้างเหมาประกอบอาหารกลางวัน ค่าจ้างเหมาประกอบอาหารว่าง และเครื่องดื่ม ค่าพาหนะเดินทางของผู้เข้ารับการอบรม และค่าจ้างเหมาเช่าเครื่องเสียงและค่าจ้างเหมาเช่าเก้าอี้ ปรากฏรายละเอียดดังนี้

๓.๑) ค่าจ้างเหมาประกอบอาหารกลางวัน มีนาย ห. และนาง ช. ต่างยืนยันว่า ได้รับจ้างประกอบอาหารกลางวันและได้รับค่าจ้างโดยนาย ห. ได้รับค่าจ้างจำนวน ๕๒,๕๐๐ บาท นาง ช. ได้รับค่าจ้างจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท ในช่วงอบรมวันที่ ๕ - ๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ จริงส่วนนาง ฎ. และนาย ฏ. ก็ยืนยันว่าเป็นผู้ประกอบอาหารกลางวันในช่วงวันที่ ๘ - ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ จริงโดยนาง ฎ. ได้รับค่าจ้างจำนวน ๕๒,๕๐๐ บาท นาย ฏ. ได้รับค่าอาหารกลางวันเพียง ๕๐ กล่อง เนื่องจากเข้าใจผิดและนาง ฎ. ได้ให้นาง ช. ประกอบอาหารแทนนาย ฎ. และได้รับค่าจ้างจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท โดยนาง ช. และนาย ฎ. ได้รับค่าจ้างตามส่วนและลายมือชื่อในใบสำคัญรับเงินและบันทึกการจ้างเป็นลายมือชื่อของนาย ห. นาง ช. นาง ฎ. และนาย ฏ. จริง ส่วนที่

นาย ห. ให้ปากคำกับเจ้าหน้าที่ตรวจเงินแผ่นดินว่าไม่มีส่วนรู้เห็นเนื่องจากจำเหตุการณ์ไม่ได้แต่ภายหลังยืนยันว่าได้มีการรับจ้าง และรับเงินค่าจ้างจริงส่วนที่นาย ฎ. ให้ปากคำกับเจ้าหน้าที่ตรวจเงินแผ่นดินว่าได้ทำอาหารเพียง ๕๐ กล่องเนื่องจากโกรธที่นาง ฎ. ให้นาง ช. ทำอาหารแทนตน จากพยานหลักฐานดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่าตามโครงการดังกล่าวมีการว่าจ้างประกอบการจัดทำอาหารกลางวันตามวันเวลาที่ มีการอบรมจริงและผู้ประกอบการผู้รับจ้างได้รับเงินตามที่ปรากฏในใบสำคัญการรับเงินจริง

๓.๒) ค่าจ้างเหมาประกอบอาหารว่างและเครื่องดื่มมีนาย ข๑. และนาง ข๒. ให้ปากคำยืนยันว่ารับจ้างประกอบอาหารว่างและเครื่องดื่มในโครงการดังกล่าวในช่วงวันที่ ๕ - ๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ จริง และได้รับค่าจ้างโดยนาย ข๑. ได้รับค่าจ้างจำนวน ๕๒,๕๐๐ บาท นาง ข๒. ได้รับค่าจ้างจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท ส่วนในช่วงวันที่ ๘ - ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ นาย ข๓. และนาย ข๔. ต่างยืนยันว่าได้รับจ้างประกอบอาหารว่างและเครื่องดื่มโดยนาย ข๑. เป็นผู้ดำเนินการแทนนาย ข๓. และนาย ข๑. ได้รับเงินค่าจ้างจำนวน ๕๒,๕๐๐ บาทแทนนาย ข๓. ส่วนนาย ข๔. ได้รับค่าจ้างจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่นาย ข๓. เคยให้ปากคำกับเจ้าหน้าที่ตรวจเงินแผ่นดินว่าไม่ได้รับจ้างประกอบอาหารว่างและเครื่องดื่มนั้น นาย ข๓. ก็ให้การในชั้นสอบสวนยืนยันว่าได้ให้นาย ข๑. เป็นผู้ดำเนินการแทนและลายมือชื่อในใบสำคัญรับเงินและบันทึกตกลงจ้างเป็นลายมือชื่อของตน ส่วนที่นาย ข๑. ให้การกับเจ้าหน้าที่ตรวจเงินแผ่นดินว่าไม่รู้เห็นก็เพราะว่าได้รับงานไว้หลายงานจำเหตุการณ์ไม่ได้จากพยานหลักฐานดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่ามีการจัดจ้างผู้รับจ้างทำอาหารว่างและเครื่องดื่มให้กับผู้เข้ารับการอบรมในช่วงเวลาอบรมจริงและผู้รับจ้างได้มีการรับเงินตามใบสำคัญรับเงินจริง

๓.๓) ค่าพาหนะเดินทางของผู้เข้าอบรมจำนวน ๑๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจากการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคพบว่าการจ่ายเงินไม่ถูกต้อง โดยจ่ายเกินไปจำนวน ๙๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากมีการจัดฝึกอบรมไม่เกิน ๓ วัน และมีการสอบพยานจำนวน ๕๘ ราย ยืนยันว่าไม่เคยเข้าร่วมฝึกอบรมและไม่เคยรับเงินจำนวน ๑๒๐ บาท แต่จากคำให้การของนาย พ. นาย ณ. นาย ก๑. นาย ก๒. และนาง ก๓. ต่างให้ปากคำยืนยันสอดคล้องต้องกันว่า หน้าที่ในการจัดหาผู้เข้าอบรมเป็นหน้าที่ของสมาชิกเทศบาล ในแต่ละเขตชุมชนเป็นผู้จัดทำ หลังจากนั้นจึงนำรายชื่อมอบให้เกษตรอำเภอดำเนินการฝึกอบรมตามรายชื่อดังกล่าว ส่วนการจ่ายเงินเนื่องจากมีผู้เข้าฝึกอบรมเป็นจำนวนมาก จึงได้มีการตรวจบัตรประชาชนเพียงบางส่วนและผ่อนผันให้ผู้ที่ไม่นำบัตรมาและบางส่วนจ่ายให้ผู้นำชุมชนหมู่บ้านนำไปจ่ายให้ราษฎรที่มีรายชื่อและนำเอกสารไปลงชื่อรับเงินโดยผู้ต้องหาไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการดังกล่าวและจากพยานบุคคลที่มีรายชื่อเข้าฝึกอบรมจำนวน ๑๐๓ คน ต่างก็ยืนยันว่าได้เข้าฝึกอบรมและได้รับเงินจำนวนดังกล่าวจริง ซึ่งการจ่ายเงินค่าเดินทางโดยไม่มีบัตรประชาชนประจำตัวประชาชนในบางครั้งและบางครั้งก็มอบให้ผู้นำชุมชนไปแจกจ่ายก็อาจเกิดการผิดพลาดในการตรวจสอบรายชื่อของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก็เป็นได้และบัญชีรายชื่อผู้รับการฝึกอบรมก็มีรายชื่อครบ ๑,๕๐๐ คน ตามโครงการและทุกคนได้ลงลายมือชื่อรับเงินค่าเดินทางไว้ครบถ้วนแล้ว จึงน่าจะเชื่อว่าการจ่ายเงินค่าเดินทางให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมครบถ้วนแล้ว

๓.๔) ค่าจ้างเหมาเช่าเครื่องเสียงและค่าจ้างเหมาเช่าเก้าอี้จากปากคำของนาย ก๔. ยืนยันว่าเป็นผู้ทำสัญญาให้เช่าเครื่องเสียงและเก้าอี้ในการอบรมตามโครงการดังกล่าวระหว่างวันที่ ๕ - ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ จริง และได้รับเงินจำนวน ๔๕,๐๐๐ บาท เป็นค่าเช่าแล้วโดยลายมือชื่อในช่องผู้รับเงิน และในเอกสารต่างๆ เป็นลายมือชื่อของตนจริง จึงน่าจะเชื่อว่าการจ่ายเงินค่าเช่าเครื่องเสียงและเก้าอี้ถูกต้องครบถ้วนตามที่เบิกจ่ายแล้ว

การที่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมตามโครงการหมู่บ้านได้ให้ปากคำในชั้นของพนักงานสอบสวนว่า ได้มีการจัดฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าวครบ ๖ วัน จริงและมีการจ่ายเงินค่าตอบแทนวิทยากร ค่าจ้างเหมาประกอบอาหารกลางวัน ค่าจ้างเหมาประกอบอาหารว่างและเครื่องดื่ม ค่าจ้างเหมาเช่าเครื่องเสียงและค่าจ้างเหมาเช่าเก้าอี้ถูกต้องครบถ้วน ส่วนค่าพาหนะเดินทางของผู้เข้ารับการฝึกอบรมนั้น ถึงแม้ว่าจะมีผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพียงบางรายกล่าวอ้างว่าไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรมและไม่ได้รับเงิน แต่ก็ไม่ปรากฏพยานหลักฐานอื่นใดที่แสดงให้เห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดฝึกอบรม มีการกระทำการทุจริตในโครงการดังกล่าว ประกอบกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดได้สอบปากคำผู้ที่เข้าอบรมในโครงการดังกล่าว โดยสุ่มตามบัญชีรายชื่อที่ปรากฏเท่าที่สามารถสอบปากคำได้พบว่าส่วนมากเป็นผู้เข้ารับการฝึกอบรม จากข้อเท็จจริงที่รับฟังได้เป็นที่ยุติดังกล่าว จึงเห็นว่าเทศบาลได้จัดอบรมโดยมีการใช้จ่ายเงินและส่งเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินครบถ้วนตามรายละเอียด ประมาณการค่าใช้จ่ายของโครงการดังกล่าวแล้ว กรณีนี้ยังถือไม่ได้ว่าเทศบาลได้รับความเสียหายจึงให้ยุติเรื่อง

ผู้จัดทำ	นางสาวพทยา	ประมาณ	นักวิชาการตรวจสอบภายใน
ผู้สอบทาน	นางสาวมณี	หัสชู	นักวิชาการตรวจสอบภายในชำนาญการพิเศษ

ข้อ ๒๐๒ การบริหารพัสดุของหน่วยงานของรัฐให้